

HÜVELYK MATYI.

INOG FEJÉRVÁRY.

Inog Fejérváry miniszter,
Helyzete már nagyon fonák,
Összekeveredtek lelkében
A civilek és katonák.

Gondolkozik, hogy mi is hát ő:
Miniszter-e vagy katona?
Vajjon a Lajthán túl vagy innen
Van-e igazi otthona.

Gondolkozik, a karriérre
Előnyösebb melyik lehet;
Szeresse a közös sereget,
Vagy pedig a honvédeket?

Szebb-e ugyan a magyar czimer,
A kétfejű sas jobb-e tán?
Ha nem lesz már honvéd miniszter,
Mi következik azután?

Régen nézed e tépelődést,
Magyarom s csóválsz rá fejet,
S a magyar királyi honvédség
Együtt tépelődik veled.

Most végre Fejérváry úrnak
Egyenest a szívébe látsz —
Hekuba neki Ugron Gábor,
Az ideálja: Uzelác.

Hüvelyk Matyi.

Boltozat-krach.

A leggazdagabb, legelőkelőbb szegedi pénzügyintézetnél a héten beütött a *krach*.

*

Ki hitte volna, hogy a zsíros Szeged-csongrádi ház olyan *gyöngén áll*.

*

Ugy magyarázzák az *ócska* téglából készült boltozat leszakadását, hogy fölötte volt a *négy millió betét*.

*

Nevezetes egy *krach* ez annyiban, hogy még növelni fogja az intézet iránt a bizalmat. A közönség ebből is azt látja, hogy az igazgatóság milyen *takarékos*.

*

A szerencsétlen munkások családjainak 500 frtot szavazott meg az öreg *takarék*. Végre hát egyszer onnét *szegény embereknek is jut osztalék*.

*

A szerencsétlenség oka?

Tóth Mihály, a tervező fürdön van, *Adók* vállalkozó elutazott, a főpallér körutat tett a többi épülő háznál.

Igy hát nem csoda, hogy a boltozatok is *útra keltek*.

Gázsi.

Szegény állami beamterek
Húsz éve várják a vigaszt,
S nem emelik a fizetéskét,
Csöppet se emelik biz azt.

Ugy marad ismét, mint volt eddig,
Azon *Wekerle* sem segít,
Tovább koplaltatja az állam
Rabszolgáinak seregét.

Éheznek, fáznak, nem jut nekik
Ünnepre se kurta szivar —
S a tiszt urak kaczagják őket
Duplán fölemelt gázsiival.

Skiz.

Régi passzusok.

Semmi közük ehez a történethez Mikszáth »hamis passzusainak.« Abban az időbe, mikor ezt a két régi passzust kiállította a »törvénytevő urak jelös skribája«, még nem találták föl a községi jegyzők a passzus hamisítást.

De, hogy a dologra térjünk, szerdán délelőtt egy őszbecsavarodott úri ember állított be a passzusíró hivatalba.

Lópasszust íratni jöttem. — Szólt s kabátja belsejéből régi elsárgult foliánsokat huzott elő.

Az irnok nézi, nézi, az *ócska*, rongyos foliánsokat s a kiállítás évének számát nem bírja kisillabizálni; tán még akkor a *deres is pej számba mehetett*.

A kapitányi hivatal Kliója, az öreg *Halasi* hiába törülte meg szemüvegét, csak annyit konstatálhatott, hogy a papiros minéműsége úgy mutatja, hogy a passzus a »kis alkotmány« előtt íródott.

A dolgok ily állapotában az őszbecsavarodott úri ember szükségesnek tartotta kijelenteni, hogy a lovakat a porosz háborúban megsebesült közvitézektől vette.

Tehát ilyen két régi passzus nincs az egész szegedi határban.

Hanem azért irtak helyettük újat, hogy a lovak jelenleg 32 évesek.

Kérem ne írja bele hogy hány évesek, — szólt izgatottan az öreg úr.

— ? . . .

— *Mert a vevő itt hagyja a lovakat a nyakamon.*

Ugyan ki lehet az az őszbecsavarodott úri ember?

Bandi.

Nyilatkozatok.

— Teszik a gyásmagyardák. —

I.

Még hogy én kértem a császártól
Német színházra pénzmagot!
Csak tréfa volt. Hiszen tudjátok,
Hogy vén komédiás vagyok.

Lesser Szaniszló.

II.

Aláírtam a *Bittgesuchot*,
„Magyar“ szívem megbánta már —
Hogy ilyen nagy baj lesz belőle,
Mit tudja azt egy vén . . . . .

Báró Deutschmeister Frigyes.

III.

Én fogalmaztam azt a kérvényt,
De szívem magyarul hevül —
Nem hittem, hogy e kérvényemről
A magyar sajtó értesül.

Singer Zsigmond.

a „Naje Fraje Pressétől.“

IV.

Minek az a szörnyű larmentum,
Fogcsikorgatás és sírás?
Aláírtam . . . Fontosabb ennél
Egy *Wekszele*-aláírás.

Wilhelm Leiptziger.

V.

Mit mosakodsz, *Kochmeister* lében,
Nem török bele a nyakad.
Én megvallok a gyengeségem:
Német Theáter. *Hirsch Jakab.*

KÖTSÖNÖS RÓKUS.

Tisztót úr vögye mög az házat.

Éppen csak ténnapelőtt beszéztük az Csötlik szomszédá, hogy egy háza van csak az szögged-csongorádi takaréknak, azt is úgy tódozi-fódozi, mint az anyjuk az csurakot, oszt ehun van-e: ez az egy is úgy áll az lábán, mint az Darab Jancsi zsölléröm, hun ere dül, hun ara dül, a míg építtek.

Aszondom én, hogy majjis ott vóna az csongorádiba az pézünk — anyja — ha mikó építék az mi köcsösönös házunkat, ejis bedültt vóna úgy, hogy az legtudósabb pallér se tudta vóna lábra állni.

*

De 'iszön akkó az szögén köcsösönös embörnek nem vótt szabad *superra épinni* az házat, mint most a szögedi csongorádinak é. Mer akkó, ha akkora köcsösönös ház épült is, mint az öklöm-e, ahon *is királi biztossi mérnököt köllött foganni, de némelyikhő kettőt is fővigyázónak.*

Nem is lött ögyébb *baja* ennek a mi házunknak, mint az *köcsösön*. De e mög *föler egy tuczat bedülésse.*

*

Azúta sok ögyébb is szabad mán az építésökné. Mikó én aszontam az királi biztossi uraknak, hogy aszondom: *kérvöm szépen vóna egy kis régi téglám az régi háztú, főhasznánám azt is.*

Aszonták, mögbüntetnek, ha egy darabot is más téglát használok, az legjobb téglá, mög az legócsóbb, amit a műszaki osztálytú kő vönni.

Ládd-e anyja, milyen szöröncsés az szögedi-csongorádi takaré, hogy most nincsen Szögedön műszaki osztály, amik tégláva keresködik, mer különben nem használhatná fő az építéshő az régi téglát.

*

Tisztótt úr vögye mög az házat.

Egy pár szó.

Szapáry arra egyezik
S az alku végeért remeg,
Hogy a függetlenségiek
Kevesebbet beszéljenek.

Ugron Gábor reá is áll,
Mindent kimond egy pár szóba:
Szapáry kormányelnök ur
Vonuljon el a penzióba.

Szittyá.

Apró hírek.

— Fellmayer János legényszállásán egyik elmúlt éjszaka nagy *betörés* esett. A hanyag rendőség semmit sem tett a betörő kinyomozására, úgy hogy, magának Jánosnak kellett *tapogatózni*.

— **Uj versenylovak.** Szenzációs eset történt a héten. Vevője akadt a *Kotányi doktor lovainak*. Az alku megtörténte után az uj gazda kijelentette, hogy a jeles állatokkal *pályázik a bécsi Derby-díjra*.

— **Öreg ágyuk.** A honvédelmék javára rendezendő multság díszét korhü ágyuk fogják emelni, melyeket *Beck sógor öntet fából*. Denikve, a Beck Pista kezében még a három czollos deszka is *elsül*.

— **Nyomdász-defetáció** járt a héten *Szapáry Gyula miniszterelnöknél*, kérelmezve a nyomtatványközpontítás megszüntetését. A kormányelnök ridegen utasította el a küldöttséget és azzal tromfolta le, hogy elég dikenziót hall ő az országházban úgy is a *közpon-tosítás ellen*.

Javulás.

Anyám mindig korholt hajdan,
Nem volt pardon, nem kímélet;
Rám fogta, hogy én mihaszna
Csakis a lányoknak élek, . . .

Megmutattam, hogy anyámnak
Szófogadó fia vagyok,
Mert azóta, megfordítva
A lányokért — majd meghalok.

B. S.

Baka-levél Bécsből.

Édös szülémék!

Tom' bemén kentők a habi búcsúra a csorvavi köröszte. Vigye kentők be Julist is, u'sé mén mán lánfeje habi búcsúra többet, iratott ú is neköm levelet a csorvavi tanító úrra. Oszt mé' nem küdik mán kentők azt a czibilgúnyát,

a császáré mán *lékvánkozik a testömrü*, e jár az üdő nagyon, mán csak 37 kemén napunk vóna. Keserög a Gyurka nagyon, hogy itt hagygyuk üket idegönbe. Montam is neki: hogy mán Gyurka akár keserögsz, akár nem, mire mögszabadúsz, *a szél mind ehordi a bukor síványbú a homokot*, hogy magjáé sé tanász ha hazakerüsz. Hejj csak nem aza világ van itt mint odahaza, mérögdrága itt mindön. Ténnap Zaláva bemöntünk égy bótba, mer lénungfaszolás vót, hát vöttünk *vergóniákat*. Mögláti Imre az üvegablakba a dinynyát fővágva. Haunynye ez ojan ritkaság számba mén itt, mint odahaza a szerecsöndijó. De jazé vöttünk égy felet, szakajtott ojan izü vót, mint odahaza, mikó mögöttük a fizecscsége rámönt az egész öt napi lenung. Monta is a Zala, hogy odahaza vönni löhet ennyi pézé égy kocsidérékka.

Mejhön hasonlókat kíván kentőknek

Jóska,

titulált káplár a 46-nál.

Románcz.

Bódulva, mámorban követtelek
És azt se tudtam, hogy mit is teszek.
Szivem szokatlan tűzben égett,
Nem láttam mást, csak fénybe téged
És csak követtelek tovább... tovább.

Bódulva mámorban követtelek,
Bámultak a kíváncsi emberek
Szivem szokatlan tűzben égett,
Nem láttam mást, mindég csak téged...
Be is törte egy úr az orromat...

Bódulva mámorban követtelek,
Láttad miattad folyni véretem;
Bementél oszt' egy házba szépen
És én utánad néztem... néztem,
S vérzett a szivem és — az orrom is.

Inas.

Szegedi átkok.

Téglát hordj a Szeged-esongrádi takarékpénztár
palotájában!

*

Ádók és a pallérjai gondoskodjanak az életed biz-
tonságáról.

*

Próbálják ki rajtad az új betegszállító ágyakat.

*

Végy részt a joinville-i kirándulásban és Saint-
Mandéban szedjenek le a vasutról.

*

Élj olyan gyöngéd családi életet, mint *Lihocsis* a
feleségével!

SASA VIZITEL.

A kis Sasa vizítbe megy,
A nagy Sasa szívesen látja,
Kálnoky gróf e szívességre
Ámul, bámul, a száját tátja.

No nézd Európa szép egét,
Keresztül látunk még a felhőn,
Hogy szopik a kis szerb király
Panszlavizmust a czári emlőn.

Csipi-Csóka.

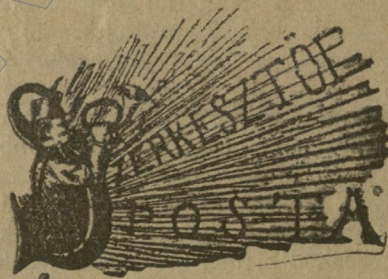
Megárt a sok.

A héten egy nyomdász legényke:
Bószült szerenadot ada,
Lakatos Kálmán szedő urfi,
E bósz énekes volt maga.

A héten egy rezervtisztcske
Vagdalkozott, mint egy mogul,
Pedig ő a királyi táblán
Egyszerűen csak irnok ur.

És ebből az a bölcs tanulság:
Mindenképen megárt a sok...
Azt ajánlom, nyomdász legények,
Ne legyetek Lakatosok!

Nádi Veréb.

B. S. Oly rohamosan *javul*, hogy egy
kéressel és tanácssal
szolgálunk. Irjon ak-
tuális dolgokról is.

Kefe. Azt az urat
nem annyira kefélni
kellene, mint inkább
kisubiczkolni. Ez eset-
ben el lehetne mondani,
hogy *fényes* tehetség.

Sz. A prózát még szívesebben vesszük, mert egy
kissé tömegesen vagyunk már Matyiéknál a *poeták*.

Kicsike. Hiszen a kivágott ujszegedi fák helyén
majd-majd megnőnek már az ujak. Korábban keljen,
ha máskor ilyen (kidöntött) *nagy fába* akarja vágni a
fejszét.

Kelep. A főispán valószínűleg Tyrolban is olvassa
a Hüvelyk Matyit. De az ön szellemi termékét nem
fogja olvasni azon egyszerű okból, mert *nem közöljük*.

Felelős szerkesztő: Hüvelyk Matyi.

Szegeden, 1891. Nyomatott Bába Sándor kiadótulajdonosnál.

